

העמותה למען הקשיש

• מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית
• מטפלים זרים ל-24 שעות
• מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526, 04-6324808
רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

כיוון חדש

גליון

עיתון גימלאי חדרה

מאי 2016 - ניסן תשע"ז 235

לפרטים על פעילויות ואירועים נוספים...
חפשו אותנו באתר העמותה www.amuta4kashish-hadera.org.il

זיכרון בסלון גם בחדרה

יוזמה משותפת בין המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הריוחה לבין מרכז הצעירים הציוני

אתר: פנינה חנק | Pnina12@gmail.com

זכרון בסלון

מפגש אינטימי באווירה קהילתית ופתוחה בסלון הבית בין חברים ואורחים.

דרך אישית ומשמעותית לעסוק בזיכרון יום השואה והגבורה

מתוך ההבנה שהחיבור ליום הזיכרון לשואה ולגבורה הולך ונחלש ובעתיד הקרוב נתעורר למציאות בה שרידי השואה כבר לא יהיו עמנו פיזית, נולד ה"זיכרון בסלון" שהוא דרך נוספת ואחרת להתמודד עם היום הזה ועם השאלות שהוא מעלה.

בסלון הבית, בין חברים ואורחים, באווירה אינטימית וקהילתית, מתכנסים בערב יום השואה למפגש המחבר בין הזיכרונות משם - לחיים שלנו עכשיו.

ערב "זיכרון בסלון" מורכב משלושה חלקים: שיחה עם איש עדות המגיע לבית המארח ומשתף מזיכרונותיו. החלק השני הוא אומנותי בו אפשר לקרוא שיר, לנגן, לשיר ביחד או להקרין סרט קצר. בחלק האחרון מתקיים שיח פתוח בו ניתנת האפשרות לכל אורח להתבטא. מקבוצת חברים שהתכנסו בסלון לפני שש שנים, הפך זיכרון בסלון לקהילה של 150 אלף מארחים ומתארחים ברחבי הארץ והעולם, והשנה גם בעירנו.

ערב זה, כאמור, משותף למחלקה לאוכלוסיה המבוגרת המטפלת בניצולי השואה במהלך כל השנה ועוזרת בהפגת בידודתם, שחברה למרכז הצעירים העירוני בחדרה והם

סרטים באולם רנה שני

8/5/16 - יום א' בשעה 16:00 סרט ישראלי-קמטי צחוק
15/5/16 - יום א' בשעה 16:00 מסייה שוקולד
22/5/16 - יום א' בשעה 16:00 נעורים

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

תלם

קבלת קהל במשרדי העמותה בימי שלישי

שירותי סיוע כ"מ

סיוע לזקני אנחנו!

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

- ★ סיוע וייעוץ בקבלת רשויות לעובד הזר - ללא תשלום.
- ★ מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה.
- ★ מטפלים/ות זרים - דוברי שפות שונות.
- ★ שירות מקצועי ואמין.

רח' בית הלל 6 תל-אביב 67017
טל. 03-5618850, 03-5619120, פקס. 03-5619120
גרונברג כלנית: 050-4440009

כיוון חדש

גליון

עיתון גימלאי חדרה

מאי 2016 - ניסן תשע"ז 235

עורכת ראשית: יונה מאור.

חברי המערכת: יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטיין, יפה וינקר, רחל ילין, מימיה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, עליזה רוזנוסר, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס.
המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הריוחה.
גהה: יאשיהו וולשטיין.
המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל. 04-6323331 פקס. 04-6247537.
עריכה גרפית והדפסה: דפוס סאלי חדרה.

אתם מוזמנים לשלוח תגובות וסיפורים מעניינים לכתובת המייל של המערכת:

E-mail: kivunhadash1@gmail.com

מתיחת פנים למוזיאון החא'ן

אתר: יצחק (צ'קה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

מוזיאון החא'ן חדרה עובר השנה תהליכים של התחדשות ומתיחת פנים בכל התחומים.

ראשית, עבודות הבינוי של האגף החדש מתקדמות ושלמות. המבנה בן שלוש הקומות ייתן מענה לאכסניה לאירועים תרבותיים, לכיתות חינוך והדרכה ולאוסף חפצים היסטוריים מתולדותיה של חדרה. הוא יכלול גם שלוש רחבות המתנה לקהל שוחרי התרבות, ובציוד המזרחי נבנית כניסה נוספת מכיוון רחוב לבוצ'קין.

שנית, גם בנושאי התוכן נוצרו שיתופי פעולה עם אגף החינוך של העירייה, ועם בתי הספר העל-יסודיים, המאפשרים ביקורי תלמידים בכל שכבות הגיל, על מנת ללמוד את ההיסטוריה של ראשוני חדרה ולערך מחקר ארכיוני מתוך שפע המסמכים והעדידות המתועדים במוזיאון.

מטרת המוזיאון היא לפתוח את שעריו בפני כל שכבות האוכלוסיה החדרתית, המגיעה בשנת ה-125 לעיר, לכמאה אלף תושבים. מוזיאון החא'ן מביא לפני התושבים שלל של אירועי תרבות, כפי שמצוינים במודעה המופיעה בגיליון זה.

חזרה

המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת

אגף הריוחה

השירותים החברתיים

הקהילה התומכת בחדרה מתרחבת וקוראת לכם להצטרף!

★ מבצע לחגים לגמלאי חדרה - חודש חנים ללא התחייבות ★

הקהילה התומכת מספקת שירותים הדרושים לך בסביבת מגוריך ומעניקה לך ביטחון אישי ושקט נפשי 24 שעות ביממה

סל השירותים מהם תהנה כחבר בקהילה התומכת:

- אם קהילה - סיוע בפיתרון בעיות יום יום וקשר אישי
- אב קהילה טכני - מתן פתרון מידי לתקלות טכניות ותיקונים קלים בבית
- פעילות חברתית ייחודית ומגוונת
- התקנת לחצן מצוקה בבית החבר ומענה אנושי 24 שעות
- ביקור רופא בבית בהשתתפות סמלית
- פינוי חירום באמבולנס בהשתתפות סמלית

כי איתנו את/ה לא לבד!!!

ירח - 050-8290654 מיכאל - 050-8290658
ראיסה - 050-8290656 ולדימיר - 050-8290657

דפוס סאלי

ביצוע כל עבודות הדפוס

דפוס אופסט, דיגיטלי ושלטי חוצות הובלה עד בית הלקוח

ערכת נילת ניסיון בתחום ההדפסות מאפשר לנו לתת לך ביצוע מה שאתה צריך עם דגש רב על יצוק באבחה ואיכותה וכמוכן על צמיחה באחרת הזמנים.

טל. 04-6345590 רח' הנשיא 56 חדרה

אירועים במוזיאון החא'ן

מאי 16

אבי אלבחר

"עשר השנים האבודות" סיפור הישרדותו של ילד בן 4 שניצל ממשלוח למחנה השמדה. בנוסף, תערוכת פיסול דמויות מזיכרון העבר (תערוכה + הרצאה)

יום חמישי כ"ז ניסן 5.5.2016
פתיחת התערוכה 17:30, ההרצאה בשעה 18:00
האירוע ללא תשלום

"אתר סיפור ושיר"

בתכנית: "סובב עולם" עם הפסנתרנית והזמרת גילה חסיד ועוזי רזנבלט, אקורדיוניסט וירטואוז

יום שלישי ט"ז באייר 24.5.2016 בשעה 20:00 כולל כיבוד קל
המחיר: 50 ₪

אורלי אלקלעי

כתבת הפילים בצפון של רשת ב' בקול ישראל, בהרצאה על כתבות שטח בזמן אמת

יום שלישי כ"ג באייר 31.5.2016 בשעה 20:00 כולל כיבוד קל
המחיר 25 ₪

לקראת שבועות יריד אמנים ואומניות

דוכני מזון, שמן, גבינות דבש, ביגוד, קרמיקה, תכשיטנות, צמחים

יום חמישי 2.6.2016 18:00-21:00
יום שישי 3.6.2016 9:00-12:00

ליין-רויט

רואי חשבון

רח' המתכת 2 - אזוה"ת הדרומי, חדרה
טל. 04-6335441, 04-6322478, פקס.

קובי זלוטניק מפתח לכול

שרותי מנעולן מתקדמים נוסד ב-1954

שרותי תיקון ופריצה לרכב, בית, כספות מנעולים מוגני שיכפול ופריצה לפלדלת וזלתות עץ מצלמות ועיניות לדלתות וחדרים ואמצעי אבטחה נוספים נעילת דלת בשליטה מרחוק למוגבלי נגישות לתושבים ותיקים מחירים ומבצעים מיוחדים! ייעוץ חנים להגברת הביטחון האישי שלך

הנשיא 58 חדרה 04-6322251 050-5346973
בקר באתרנו www.key4all.co.il

12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
			15		14						13
	19			18		17					16
		23		22		21					20
							25				24
	26										
										26	
											27
	28										
36	35			34	33	32		31	30	29	
		39				38					37
			42			41			40		
			46			45				44	43
					48						47

תשבץ מאי 2016

את: ז'הנה ז'נה | 012.net.il@amal.zm

מאונן 1. זמני (4,2) 7. סוף דבר, אחרית בשינוי אות אחרונה 13. בירתנו 15. הנאה, נחת רוח 16. נקטע, נכרת 17. כינוי לאריה 19. שנים עשר 20. זכר העיזים 21. מי שגר ברומא 23. נסיגה לאחור 24. כן באנגלית 25. שעון קיר גדול 26. חגנו הלאומי (7,3) 26א. מקווה מים 29. כימאי צרפתי ידוע (4,4) 35. אמא בקיצור 37. בישול בשמן 38. עסקה באנגלית 39. אבל בכי 40. תחום שיטור 42. הזדקף, קם 43. דגל, סמל מדינה 45. לא, לא יותר 46. סכין מתקפלת 47. תאריך יום העצמאות (5,1) 48. ברכה למתחיל בעשייה

מאונן 1. לפי שעה 2. פרח הביצות 3. דרור, פגרה 4. מח העצמות 5. נהר באירופה 6. פיוס, השלמה 8. פרוסת לחם 9. כף אשפה 10. ישן 11. וו קטן 12. חג המזרות (5,2) 14. אהוב יקר 18. שלילה מוחלטת 21. אות רומאית 22. גיל בר המצווה 23. שר, מזמר 27. ספינה של האצל 28. המקום הנמוך בעולם 29. הכניס מים לפיו 30. זימרת, תנועת 31. אנחנו 32. מן תחבושת 33. מחזור, הקפה 34. משקע לילי 36. שלד הדג 39. סגור, אטום 41. פיס, מזל 42. גידוף, גנאי 44. ישיש, זקן

מאיגרא רמא להירא עמיקתא

את: ז'די ט'טה | adishita93@gmail.com

מה אני עושה כשאני רואה קליפה? קודם אני מתחרפנת, כמו שאומרים הילדים. אחר כך אני תרה בעיניים אם יש בסביבה פח חום. לא, עוד לא ירדתי לגמרי מדעתי. זאת שטיפת המוח שעברתי לפני שנים ספורות כשקיבלתי דף הוראות להפעלת פחים חומים, ובעקבותיו ניצבו בפתח ביתי שני צעירים חובקים פח תינוק ומדקלמים לי שוב את דף ההוראות שכבר הספקתי לשנן וגם להפנים. אינני יודעת אם ירדתם לסוף דעתי או אם בכלל הבנתם מה כתבתי בהקדמה. בקיצור אומר רק זאת ש"פח חום קטן" השתכן אצלי במטבח, בפניה מועדפת, מוכן ומזומן לקלוט לקירבו כל בדל פרי או ירק, כל קליפה, כל מאכל שפג תוקפו, כל מה שמכונה "אשפה רטובה". אני מעידה על עצמי שאני אזרחית טובה וממושמת, מכירה בערכן של הוראות ותקנות ומשתדלת לבצע, אפילו שלפעמים הדברים אינם מתיישבים אצלי ואני לא לגמרי יורדת לסוף דעתם של נותני ההוראה. ככה חונכתי וככה גם חונכתי את ילדי

ז'בה ה'מ'ר'כ'ת

את: י'מ'נה ז'וי | yemimale@gmail.com

יתכן שיש עמים היודעים לחגוג ולשמוח יותר מאיתנו, אך אין עם היודע להתאבל, ולגלות סולידריות ואמפטיה למשפחות חללי צבא כמונו. בארה"ב למשל, ביום הזיכרון הרשמי של חלליהם, לא תבחינו בשום סממני אבל. אדרבא, יום חופש זה מנוצל שם כיום עליו "לקדחת קניות". יום הזיכרון אצלנו, לעומת זאת, הוא יום של עצב לאומי. למרות שבארצנו הצמידו את היום הזה ליום העצמאות, כל יום שומר על אופיו המיוחד, מה שמראה שאנחנו יודעים להבדיל בין אבל לשמחה. הצרוף של שני הימים אינו פוגם במאום. האבל והעצבות של יום אחד מתחלפים כבמטה קסמים ליום חג ושמחה, לאחר שמדינה שלמה עמדה והרכינה ראשה לזכר הנופלים. אגב, את הרעיון של "ד לבנים" הגתה ויזמה אם שכולה, ד"ר מרים שפירא, ששכלה את בנה יחידה במלחמת תש"ח. חשוב לצטט דברים נוגעים ללב שאמר רב חרדי, הרב שלמה זלמן אוירבך (היה ראש ישיבה ומחשובי פוסקי ההלכה-1910-1995), על חללי צה"ל. וכך ענה לתלמיד שביקש להשתחרר מהלימודים, על מנת להתפלל על קברי צדיקים בצפון הארץ: "בשביל להתפלל על קברי צדיקים, יש צורך לנסוע עד הגליל? כשאני מרגיש צורך להתפלל על קברי צדיקים אני הולך להר הרצל לקברי החיילים שנפלו על קידוש השם". אז ביום הזיכרון נעמוד, נרכין ראש ונתייחד עם זכרם של הצדיקים האמיתיים.

שלום לכולם,
להלן הכתבות במגזין מאי 186

1. יום רודף יום - כתבתם של נוגה ובני ניב
2. כלב שעשועים - כתבתה של שוש אובר
3. אין פרפרים בגטו - כתבתה של חווה גדיש (בשידור חוזר).
4. הסוד של שותל הצינורות - כתבתו של פניאל קריצ'מן.
5. פתאום נפל אביב - כתבתה של רות טל

בימי שלישי בשעה 19:00 בימי שישי בשעה 17:30

אמצע הדרך - חדרה משדרת הטלוויזיה הקהילתית של חדרה אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 בהוט ויס

העמותה למען הקשיש LAVOCHKIN

סיפור של רחוב

את: ז'חק (ז'ק'ה) ז'ז'פ'ינ'ר | ipzhk@bezeqint.net

רחוב לבוצ'קין

רחוב לבוצ'קין הוא רחוב קצר וצר, המקשר בין רחוב הנשיא ויצמן בצפון לבין רחוב העלייה הראשונה בדרום. הרחוב המתפתל למרגלות החא'ן ההיסטורי, נקרא על שמה של משפחת ראשוני חדרה, משפחת לבוצ'קין, שבניה היו דיירי החא'ן בשנותיו הראשונות. אב המשפחה, אליהו לבוצ'קין, אשתו ריישה, וילדיהם דוד, גולדה, איטה, וחיים עלו לארץ ישראל מפלך מוהליב שברוסיה. תחנתם הראשונה הייתה בירושלים, לאחר מכן ברמלה, ואחר כך בטנטורה, שם ניהל מאיר דיזנגוף בית חרושת לזכוכית. עם עליית הראשונים לחדרה, והשתכונותם בחא'ן, הצטרפו אליהם גם אליהו ובני משפחתו שקבעו את מושבם בחא'ן בחדרה. המשפחה הענפה הלכה והתרחבה, ועם בניית הבתים הראשונים בחדרה יצאה מתחומי החא'ן וקבעה את מגוריה במושבה. הבן חיים ייסד טחנת קמח בחא'ן, והיה ידוע בהמצאותיו המכניות. לכבודה של משפחת לבוצ'קין הוחלט בוועדת השמות של המושבה חדרה, להנציח את שם המשפחה ברחוב שנסלל למרגלות החא'ן. עד היום מתגוררים צאצאי הראשונים של משפחת לבוצ'קין בחדרה.

מהמטבח של סבתא

את: רות לפידור | ruth.lapidor@gmail.com

סנייה מדג מפולט

אחד המתכונים הלא שגרתיים והמפתיעים שאהובים עלי במיוחד

חומרים
ארבעה עד חמישה דגים מפולטים, מומלץ: בורי, מוסר או דניס למריחה על הדגים: 2 כפות שמן זית, פלפל שחור, 1 כפית מלח, 1 כפית גזושה חרדל
500 גרם טחינה גולמית
300 גרם מים קרים
1 מיץ מלימון אחד
4 בצלים
2 כפות סוכר
שמן זית

אופן ההכנה:
מטגנים את הבצלים בשמן זית עם הסוכר למצב של קרמל. מערבבים את הטחינה עם המים הקרים, ומוסיפים את הבצל המקורמל. מורחים על הדגים את תערובת השמן והתבלינים. פורסים נייר אפיה על תבנית אפיה, ומניחים את הדגים. מורחים בנידבות גם את הטחינה והבצל על הדגים. אופים בתנור שחומם מראש ל-180 מעלות במשך 17 דקות בלבד. לאחר האפיה מרססים שמן זית מעל ומגישים. הטחינה עם הבצל המטוגן טעים מאוד כתוספת לארוחה.

ה'ש'ו'ל'ה

את: י'א'יהו ז'ז'פ'ינ'ר | yoshwols@walla.com

המוסלמי הגזעני (תודה לצ'קלה) מוסלמי עשיר נכנס לבר
בכלגיה. כשהתכוון להזמין משקה, הוא שם לב לבחור חובש כיפה, לובש ציצית ובעל פאות. המוסלמי פנה לברמן בקול מספיק חזק כדי שכל יושבי הבר ישמעו: "משקאות לכולם חוץ מאשר ליהודי הזה שם". לאחר שכולם קיבלו את המשקאות שלהם, חיך היהודי חיך גדול ופנה למוסלמי באותו הטון: "תודה רבה". המוסלמי הנזעם פנה לברמן שנית והזמין סיבוב משקאות נוסף לכולם והיהודי בשלו: "תודה רבה". ברוב כעסו שאל המוסלמי את הברמן: "מה לא בסדר עם היהודי הזה? הזמנתי שני סיבובים של משקאות על חשבוני לכל יושבי הבר חוץ ממנו, וכל מה שהוא עושה זה מחיך אלי ומודה לי?" הברמן: "עוד איך מודה, הוא בעל הבית..."

ביקור בפנזר איש אחד ביקר בהודו ועלה למנזר שעל ראש ההר. הואיל והמנזר מוקם בקצה צוק, העלייה היחידה אליו הייתה בעזרת סלסלה הקשורה לחבל. האיש החל את מסעו למעלה בחברת נזיר. לפתע הבחין שהחבל משופשף ובלוי. מוטרד שאל את הנזיר מתי מחליפים בדרך כלל את החבל והנזיר ענה לו: "פשוט, ברגע שהוא נקרע..."

החמורים החכמים כשיצא צה"ל מעזה הסתובבו כמה בעלי חיים על הגבול בין הרשות הפלסטינית לישראל. פנו אליהם החיילים: "אתם צריכים להחליט באיזה צד של הגדר אתם רוצים לחיות, כי אנחנו סוגרים את השער." "אצל הפלסטינים", אמרה התרנגולת, "אצל הישראלים אנחנו התרנגולות כלואות בלול, ואצל הפלסטינים אנחנו מסתובבות חופשיות בחצר." "אצל הפלסטינים", אמרה הפרה, "אצל הישראלים אנחנו הפרות ברפת וחולכים אותנו כל הזמן. אצל הפלסטינים אנחנו מסתובבות חופשי ברחוב." "ברור שאצל הישראלים" אמר החמור, "אצל הפלסטינים, אנחנו החמורים עובדים קשה כל היום בשמש וסוחבים משאות. אצל הישראלים לעומת זאת אנחנו שולטים בכנסת ובכל משרדי הממשלה."

אנקה - סיפור חיים

את: יפה וינקר | Yafa_24@netvision.net.il

טובים באמצע הדרך שבזכותם אני כאן. אני מרגישה חובה מוסרית לעזור עד כמה שרק אוכל לכול מי שזקוק. אחרי שילדי גדלו קצת, הרגשתי שהגיע הזמן לעשות משהו, ולמרות חוסר כישורים מקצועיים פורמאליים, התחלתי את דרכי בשירותים הסוציאליים, ריכוז הארגונים הוולנטריים. בשנות עבודתי בשירותי הרווחה בחדרה הכנסתי הרבה פרויקטים התנדבותיים בעיר. עם נוער, כמו חילופי נוער בין העיר חדרה לבדן בן, עם עולים חדשים, מחבר העמים ויוצאי אתיופיה.

היום כשאת כבר גימלאית, את עדיין פעילה, במה?

"במשך שנים המשכתי בהרבה פעולות התנדבותיות, אך כיום אני מתנדבת במועדון "אנוש" לחולי נפש וכן ב"ערן", ומעל הכול הפרויקט האישי שלי של אשת "עדות", לנסוע עם הנוער לפולין ולספר את סיפור חיי, מרצה בבתי ספר בגרמניה על תקופת השואה ותוצאותיה לעם היהודי".

אנקה השתתפה בפרויקט "תאטרון עדות" ביוזמת השחקנים עירית ועזרא דגן ובביצוע אגף הרווחה, העמותה למען הקשיש ובית ספר תיכון חדרה, לזכור ולא לשכוח למען הדורות הבאים.

אנקה כתבה ספר המשמש כחומר תיעודי על תקופת השואה, וכהכנה לתלמידים ברחבי הארץ לקראת מסעם לפולין.

השנה היא מוזמנת ביום השואה אל אנשים הפותחים את ביתם לשמוע את הניצולים, במסגרת המיזם "זיכרון בסלון", שנערך השנה בחדרה.

זוהי אנקה אישה רבת פעלים, שגם היום ממשיכה לעשות למען הקהילה והעם, אנו מאחלים לה עוד המון המון שנים של פעילות בבריאות טובה.

האנושית אלוק הקישים החברה
האנושית בהנאה לך

אינני כן ירכן קטנה

הסעות * אוטובוסים * מיניבוסים
 טרנזיטים מפוארים וממוזגים
 קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

רח' ביאליק 18, חדרה
טל. 04-6341827

אנקה - הוא שם שכל חדרתי מכיר, היא פשוט מוסד. פגשתי בראיון מרגש את מי שמסתרת מאחורי השם.

מי את אנקה?
 "נולדתי ב-5.11.1935. בצ'כיה. בת שנייה, אחות לרחל. ב-1939 בעת פלישת הגרמנים לצ'כיה הייתי רק בת שלוש..."

היא ומשפחתה נמלטו לפולין, ושם הם מצאו את עצמם בגטו בוכניה. ההורים עבדו בבית מלאכה שהוקם ליד הגטו, ואנקה ואחותה רחל הוסתרו במשך תשעה חודשים בבונקר. "שם אסור היה לדבר בקול רם, אסור לבכות, אסור לצחוק. ההורים אמרו לנו, אם אתן רוצות לחיות תהיו בוגרות", מספרת אנקה.

עם חיסול גטו בוכניה הצליחו אנקה, אמה ואחותה לעשות את כל הדרך מפולין להונגריה מלוות על ידי מבריחי גבול שהסתכנו בהצלת יהודים. בכפר ההונגרי, משקה, הן חיו כנוצרות כשנתיים, עד שהגרמנים החליטו לחסל גם את הזרים, היהודים בהונגריה, אך גם ממסלוח זה הן ניצלו. בנות הברית פוצצו והרסו את דרכי ההעברה לאושוויץ, וכמו שאנקה אומרת: "שוב ניצלנו".

עם שחרורן הן הגיעו לווינה, אנקה כבר ילדה בת אחת עשרה. מסע הנודים הסתיים בשנת 1950. אנקה ואחותה עלו לארץ ישראל והגיעו לקיבוץ חולדה.

אנקה סיימה את לימודיה בקיבוץ, התגישה לצה"ל ובעת שרותה הצבאי היא הוצבה בחדרה, פה היא פגשה את צ'קלה גולדפינגר והקימה בית בישראל.

סיפור הצלה מרתק, שהצמיח אדם מרתק. אני שואלת את אנקה **מה המניע לתרום כול כך הרבה לקהילה, והיא עונה:** "כן, הכול צמח מאותה חוויה נוראה, השואה, כי גם שם היו אנשים

השנה היא מוזמנת ביום השואה אל אנשים הפותחים את ביתם לשמוע את הניצולים, במסגרת המיזם "זיכרון בסלון", שנערך השנה בחדרה.

זוהי אנקה אישה רבת פעלים, שגם היום ממשיכה לעשות למען הקהילה והעם, אנו מאחלים לה עוד המון המון שנים של פעילות בבריאות טובה.

חי-אל סוכנות לביטוח (1988) בע"מ
 מומחים לתכנון פנסיוני אישי, תנאים סוציאליים, פיננסים וביטוח

כל סוגי הביטוח

- משכנתאות
- השקעות
- ביטוחי רכב
- ביטוחי דירות

התנאים מיוחדים.

השוואת מחירים בכל חברות הביטוח. בחירת מסלול השקעה לפי צרכי הלקוח ומצב השוק. ליווי צמוד במקרה של תאונה, כולל הכנת מסמכים לתביעה משפטית במידת הצורך.

רח' לה-גרדיה 5 ת"א 67613
 טל. 03-6394815 פקס. 03-6888066
 E-mail: chael@bezeqint.net

כצאי לקרוא

את: ע'יט'ה | adishita93@gmail.com

הוא חכר את איור ורם

תורם מארמית ע"י ע'יט'ה נחמאי | 2016-2-20

בתחילה נרתעתי, אחר כך היססתי ולבסוף הסתקרנתי ולקחתי ארבעה פעלים במשפט אחד - מוזר. כריכה לבנה, איור שחור וסימלי (מה מסמל? - מצמרר) ולמטה השם "הוא חזר"

מי חזר? לאן חזר? אדולף היטלר חזר. אחרי 66 שנים (זמן כתיבת הספר) הוא חזר לברלין בשמו ובחזותו המקורית, מדיו מרופטים, הוא נוקש בעקביו ומצדיע במועל יד-אין שינוי בהתנהגותו. הוא מתוודע ומתעקש להציג את עצמו בשמו המלא, הוא מוצא מקלט ראשוני בקיוסק לממכר עיתונים. את ברלין החדשה כמוכן אינו מכיר וכן גם את כל החידושים וההתקדמות של העולם מכל הבחינות ובעיקר מהבחינה הטכנולוגית, אבל הוא היטלר והוא מסתגל.

מסתבר שהוא מתקבל בציבור כשחקן סטנדיסט בן דמותו של הצורר המשוקץ. אין לי רצון להמשיך ולכתוב כיצד מתקדמת העלילה ורק זאת אוסיף - הספר נכתב בגוף ראשון, ומי שבכל זאת ייקח את הספר לידי ירגיש מסע בזמן לאחור, לשנות איימי המלחמה. הזכרת דמויות שעצם איזכור שמם מעורר חלחלה, לפעמים גיחוך, לפעמים זעם וכמובן - היחס ליהודים...

אני חייבת עוד להוסיף תמצית מהביקורות על הספר: וושינגטון פוסט - "קורע מצחוק" וול סטריט ג'ורנל - "מצחיק מאוד" ניוזוויק - "סאטירה במיטבה תתגלגלו מצחוק". מה מצחיק פה??? זאת סאטירה, נכון. אבל אני לא צחקתי!

חדשות האינטרנט

את: י'צחק' (ק'דה) ז'וד'פינג'ר | ipzhk@bezeqint.net

אני מביא לפניכם הפעם אתר אינטרנט ייחודי, המביא את טובת הארץ בה אנו חיים. נוכח שפע המידע השלילי המופץ בתקשורת האינטרנטית, מחמם את הלב אתר חיובי שהקימה בת המושבה גדרה, ששמה לה ליעד להביא את דבר הארץ הטובה - ישראל: www.wiseland.co.il

המדורים המרכזיים באתר מדברים על הסברה וזהות ישראלית, על ההשפעה על תדמיתה של ישראל בארץ ובעולם, על עידוד בני נוער להיות מעורבים בקהילה ועל חיזוק הזהות הישראלית של בני נוער וזיקתם למדינה.

בעלת האתר שמה לה כיעד להביא את כל הנקודות המוזכרות לעיל ועוד, בפני אלה הרוצים ומוכנים לחוות את המעשה. למען הגילוי הנאות-בעלת האתר היא כלתו של כותב מדור זה.

מי מכיר? מי יודע?

את: י'צחק' (ק'דה) ז'וד'פינג'ר | ipzhk@bezeqint.net

בטה שניצר מנהלת המעון לילדי עובדים

בטה שניצר, שכל התושבים בני חדרה הכירו אותה רק בשם בטה, הייתה הגינת המיתולוגית של חדרה העובדת. היא ניהלה את "המעון לילדי עובדים" ששכן ברחוב תרנ"א (המבנה קיים עד עצם היום הזה) וגידלה דורות של ילדי חדרה באהבה ובמסירות אין קץ.

בטה נולדה בעיר לוד' שבפולין, אך את כל ילדותה עברה בעיר ווצלב. בהיותה בת 14 הצטרפה לתנועת "השומר הצעיר" ומיד התגלו תכונותיה כמנהיגה ועד מהרה הייתה מנהיגת התנועה, שמנתה כבר 250 חניכים. בשנים 1926-1927 יצאה להכשרה עם בני התנועה ובשנת 1930 עלתה לארץ ישראל, תחילה הגיעה לקיבוץ עין שמר ומשם עברה לחדרה.

בשנת 1931 מונתה כגננת בגן הילדים של מועצת הפועלות, שהיה בבית רזניק. לאחר שגדל מספר הילדים בגן, הוא הועבר לבית קוטלר. רק לאחר מכן, בזכות תרומה, נבנה המעון ברחוב תרנ"א. מסירותה, אהבתה לילדים וההשקעה החינוכית המדהימה שלה, הפכו את בטה לשם דבר בחדרה. היא מעידה בזיכרונותיה כיצד עבדה יום-יום משעה 07:00 עד 17:00, ולאחר מכן הייתה נפגשת עם ההורים לפתרון בעיות שוטפות.

בשנת 1939 כבר היו במעון 80 ילדים מחולקים לשתי קבוצות: האחת משנה וחצי עד שלוש והשנייה מגיל שלוש עד חמש. ההשקעה בילדים הייתה רבה. מחינוך ערכי ועד חינוך מוזיקלי, כאשר בטה נותנת את כל כולה למען הילדים שבפיקוחה.

דורות של ילדים עברו במעון של בטה. ומעידה עליה אורה נמיר (שרת העבודה לשעבר) בת חדרה שלמדה במעון: "כל מה שהיה קשור בילדותי - במעון, בערש פעילותי החינוכית - תרבותית, היה קשור בבטה". אין ספק שזו גם הרגשתם של מאות הילדים שעברו במעון של בטה.

בטה נפטרה בשנת 1996. בחרתי להביא את תמונתה עם ילדי המעון שהיו כל עולמה.

הכלזין - מחלת העפעף

את: ר'ח' י'ט'ן | rachelpy@zahav.net.il

בפעפיים ישנן בלוטות שתפקידן להפריש שומן, המסייע לפעילות חלקה של העפעף ומונע את אידוי הדמעת. לעיתים הבלוטות הללו נסתמות ומתרבים בתוכן חיידקים ואז נוצר על העפעף גוש עגול אדמדם הנקרא כלזין.

הטיפול: המטרה הראשונה לפתוח את פתח הבלוטה ולנקז את תוכנה. מה שחשוב מאד הוא שמירת ההגינה של העפעפיים. לאחר ששלב הדלקת החרפה עבר, נותר לעיתים גוש נוקשה על גבי העפעף אשר אינו מפריע בדרך כלל אך יוצר הפרעה קוסמטית.

ותיקים מספרים...

ימי התום של דוד מיטל

את: נלה ניה | nivnoga@bezeqint.net

דוד מיטל יליד חדרה בשנת 1934 "במושב חדרה", כדבריו. דוד נשוי לרבקה ואב לשלושה ילדים. נזכר בגעגועים בילדותו במושב שנים הפכה לעיר החוגגת 125 שנה להיווסדה. ביקורת רבה יש לתושבים על פרט זה או אחר בעיר אך אצל ה"ותיקים" כמיטל אי אפשר לערער את הנאמנות לעיר ילדותם חדרה.

את רגשותיו החמים לעיר חלק איתנו דוד והדביק אותנו בגעגועים לאוירה של פעם. מספר דוד מיטל: "נולדתי במושב הקטנה חדרה ומאז אני כאן. הזכרונות הראשונים מתחילים מהתקופה שאבי כקצין במשטרה הבריטית החליט שהוא חייב לעבור למושב עברית מכיוון שרבקה אחותי התחילה לדבר ערבית וכמוה כל הקטנים בני השלוש והארבע שיצאו לשחק על יד הנחל עם חבריהם הערבים. אבי לקח את המטלטלים שלהם ועבר לביתנו הקבוע ברחוב תרנ"א שהיה אז קצה חדרה, כי משם והלאה לכיוון מזרח השתרעו פרדסים. אגב, הבית קיים עד היום. שם חיינו עד למאורעות של 1936 - 1939.

בשנת 1938 החליטה המשטרה הבריטית שצריך לאכלס את ה"מצודה", כפי שקראו לה אז, הלא היא משטרת חדרה כיום. וכשהייתי בן 7 עברנו לגור במשטרה. מנינו מספר משפחות של יהודים, משפחות של ערבים וגם בריטים, ואבי היה מפקד תחנת המשטרה. הוא קיבל ארבע מדליות מהמשטרה הבריטית: אחת על תפיסתו של חמדן, השניה על אצדן אל קאסם ועוד שתיים. אני זוכר שכעבור זמן תפסו את אבי כמעורב בעלייה של אניית מעפילים ולקחו אותו לירושלים לשלושה חודשי חקירות.

לא היה מתח בילדותנו: כולם שיחקו עם כולם. ילדים יהודיים, ערבים ובריטים. לא הרגשנו כל הבדל בינינו, חגגנו את החגים שלהם והם חגגו את שלנו. הייתה מערכת יחסים יוצאת מן הכלל בין הילדים וגם בין האמהות. המשכנו את הקשר גם לאחר הקמת המדינה ואחת לשנה היינו מארחים אותם במסעדת המצודה. הדבר הקשה ביותר באותה תקופה היתה ההחרמה של הבריטים לאחר הפיצוץ של המשטרה בגבעת אולגה.

לאחר הקמת המדינה אבי קיבל תפקיד לפתוח מספר תחנות משטרה באזור ואנחנו המשכנו לגור במשטרת חדרה. כילדים למדנו בבית ספר אחד העם, היינו הולכים ברגל כל יום מרחק של שני ק"מ הלון ושניים חזור. לא היה בן זכר שלמד באחד העם שלא נשאר לפחות שתי כיתות ולפעמים גם שלוש כיתות. היה מקובל גם שהמורים מכים. ידענו פרקים שלמים מהתנ"ך בעל פה. לא הבינו אז מה זה ילדים ואת הפוטנציאל שטמון בהם אם היה רטלין אז הייתי מוגדר כ"לא נורמאלי". הייתה לנו ילדות נפלאה. היינו חופשיים לא היה מי שישגיח עלינו הדירות היו פתוחות.

יום אחד הלכנו לחוף זבולון ושטנו בסירה לטנטורה. זה היה יומיים לפני כיבוש טנטורה בשנת 1948, נעצרנו על ידי ההגנה והוכנסנו להסגר לחדר.

הייתי אז בן 14! נשארנו עוד יום בטנטורה ולא הבנו מדוע משפחת שרוני ממלאה את הסירה בשקים כבדים, כשהגענו לחדרה, התברר שהסירה הייתה מלאה בחומרי נפץ.

בגיל 17, חודש לפני סיום ב"ס אורט בשנת 51, התגייסתי לצי הסוחר לאגנייה "תל אביב". חשבתי שלפחות אהיה רב חובל ואמי תפרה לי חליפה בהתאם עם כפתורי זהב, אך בהגיעי לאגנייה הבנתי מיד את מעמדי: שלושה חודשים עבדתי בתחתית האגנייה בבורות הביוב שלה!

כמובן שבחזרנו ארצה לאחר ארבעה חודשים הסתלקתי לתמיד מהצי. והתגייסנו לצבא, לצנחנים, עברתי ל"חרמש", השתתפתי במבצע סיני ושמרנו על שדות התעופה בסיני, בששת הימים הייתי מג"ד, ולחמנו ביעבץ ושם נהרגו מספר חדרתיים ביניהם דוד שלימק ולבסוף הייתי בפו"ם בהדרכה.

לאחר פרישתו מהצבא, קיבל דוד את הקשה במכות שאב יכול לקבל: בדצמבר 88 שכל את בנו סא"ל אמיר מיטל, מג"ד גדוד 12 של גולני, שנהרג במבצע "כחול חום" בנועמה שבלבנון והוא בן 29.

נפילתו של אמיר היוותה עבור דוד פריצת דרך בציור, בעקבותיה דעכו עיסוקיו האחרים והוא השקיע את כל כולו בציור. דוד מספר שהוא "מדבר" עם הבן שנהרג באמצעות ציוריו.

ציוריו של דוד מלאי אור וצבעים מרהיבים, ומאפיינים את האדם האופטימי דוד מיטל שמאמין עדיין בתום של החיים שחוה בילדותו במושב חדרה. הוא זכה לאחרונה בתואר יקר חדרה.

תודה לנינה רודין שערכה, הקליטה וצילמה את הזכרונות.

העמותה למען הקשיש ואגף הרווחה המפעילים את הקהילות התומכות מרחיבים את שירותיהם

פעילות פנאי

למרותקי בית וותיקים בעזרתם של מתנדבים

בישראל, כרבע מחברי הקהילות התומכות הינם מרותקי בית. אוכלוסייה זו אינה נהנית מפעילות פנאי חברתית,

דבר המעצים את תחושת הבדידות בקרבה.

אנו מחפשים אחר מתנדבות לפעילות חד שבועית בביתן של אזרחות ותיקות.

אם ברצונך לתרום ולהשפיע, פני לצליל שומר חי 054-5892559 Tzliisc@gmail.com

*תינתן הדרכה וליווי צמוד לאורך ההתנדבות

"קפה טו ב" מאוד!!!

את: יאשיהו וועטין ובתיה שרייכמן | yoshwols@walla.com

עמוסות וכי יש פירות לפעילותם.

שיחה שנמשכה בנעימות עם עומר ורות, העלתה כי בין המיזמים שמפעילה הקבוצה, קיימים מפעלים יצרניים, המדמים סביבת עבודה יצרנית נורמטיבית שמאפשרת למתמודדים לרכוש מיומנויות תעסוקתיות ומהווה דרך בתהליך שיקומם. המוצרים הינם ייחודיים לכל מפעל: שוקולד, נרות, סבונים, מוצרי ג'יר, ממתקים; רשת "דגשה" - רשת חנויות בגדים יד שניה; "סיפור חוזר" (שנמצא בחדרה, ברח' הנשיא פינת רח' הלל יפה) שימוש חוזר בספרים יד שניה; "כלב טוב", שירות הולדת כלבים ע"י מלווים קבועים, אמינים ומקצועיים; "הכוורת", מיזם שעוסק בעיצוב והפקת משחקים בהתאמה אישית עם תמונות, הלקוחות החושף את המתמודדים לעולם העיצוב הגראפי והדפוס.

עומר ורות

משה ונועם מסבירים הלכות ביטול על רגל אחת

מכירים את את הקפה האלה, שבהם מלצר אחד לוקח את ההזמנה, השני מביא את האוכל והשלישי את החשבון, עד כי אינכם יודעים למי לתת טיפ, אם בכלל? ואתם מחליטים שבפעם הבאה, תאמרו שאתם הם אלה האוכלים, ושהמשלמים מיד יגיעו...

ובכן, הפעם בחרנו לספר על בית קפה אחר, שאינו דומה כלל וכלל לאלה, "קפה טוב" הממוקם במרכז העיר, בפנינת הרחובות הנשיא-רוטשילד, בסמוך לבית מועצת הפועלים.

"קפה טוב", מציע מלבד הקפה האיכותי וארוחות מלאות במחיר של 20 ש"ח (!), גם ערך מוסף חברתי. בשלב זה קיימים 4 סניפים בכל הארץ ולזכותה של חדרה גם אצלנו נפתח סניף.

בשיחה עם עומר שמיט, מנהל רשת בתי הקפה בארץ והעובדת

הסוציאלית רות מגיד, סיפרו לנו השניים, כי "קפה טוב" נמנה על רשת בתי קפה חברתיים, המהווים מרכז הכשרה מקצועי-שיקומי למתמודדים. מטרת הרשת היא להקנות מיומנויות תעסוקתיות, תקשורת בין-אישית והתנסות מעשית בתפעול מטבח ותפקידים מגוונים מעולם המסעדות, בדרך להשתלבות בשוק העבודה. הקונספט של הרשת נשען על מנות במחיר נגיש של 20 ש"ח. בין המנות המוגשות: כריכים, סלטים, פסטות, מאפים ועוד. המנות עשויות במטבח מצויד ומחומרי גלם טריים ואיכותיים.

עומר: "קהל היעד של בית הקפה הוא - כל האוכלוסייה בחדרה וסביבתה. בית הקפה הוא חלק מעמותת קבוצת "שכולו טוב", הפועלת ללא קבלת תרומות או מתנדבים, אלא מעודדת את עובדיה השכירים ואת המתמודדים המקבלים שירותים במסגרתה, להתנדב ולתרום בעצמם לקהילה, באמצעות עשייה חברתית. הקבוצה הינה ספק שירותים מוכר של משרד הבריאות, משרד הביטחון והמוסד לביטוח לאומי.

הקבוצה מפעילה מגוון מיזמים שונים ברחבי הארץ. מטרת מיזמים אלה היא שילוב אנשים המתמודדים עם נכות נפשית בקהילה, על ידי יצירת הזדמנות אמיתית ושווה בתחומי התעסוקה והפנאי ושילובם בקהילה. כל אדם שהוכר כפגוע נפש ע"י משרד הבריאות וקיבל אישור לשיקום תעסוקתי יכול להגיע ולעבוד במיזמים השונים, המהווים בסיס לאימון והכשרה, כולל הכנה וליווי בהשתלבות בשוק העבודה הטבעי."

תוך כדי שיחה הגיע אל שולחנו, ממש במקרה, מנהל הפרויקט עופר כהן. משיחה קצרצרה איתו הבנו שידי העוסקים במלאכה

וחזרה לקפה טוב. עומר ורות: "בית הקפה הוא מלכ"ר (מוסד ללא כוונת רווח). הוא מנהל על"י מנהלת הסניף רויטל נפתלי וסגניה משה חכימה בתחום המטבח ונועם טוקר בתחום שירות ובר. את כל שאר הפעילות מבצעים המתמודדים במסגרת ארבע משמרות בנות 4 שעות כל אחת, משעה 06:30 בבוקר. ככלל סניף ישנה גם פה מנהלת שיקום, שמלווה את התהליך ומלווה תעסוקתית שדואגת לעזור במציאת מקומות עבודה, עזרה בכתיבת קורות חיים, הכנה לריאיונות עבודה וליווי תעסוקתי לאחר המעבר למקום עבודה אמיתי."

המקום עומד ביחס הפוך לפתיח של הכתבה: השירות הוא חם, חביב ואישי ולא ניתן לעזוב את המקום ללא מחמאה: "אין 'קפה טוב' מזה."

מניסיון אישי שלנו, מומלץ מאוד לבקר במקום. יש במקום חוויות שירות טובה. להזכירכם: קפה טוב, הנשיא 45 חדרה, טלפון 04-6222468.

ונסיים בקטע משירו של בוב דילן 'עוד כוס קפה':

ו"ז כוס קפה כדי לאכזר
ו"ז כוס קפה אחר
טוב אמיליך אכזר...